

IN MEMORIAM PROFESSOR R. DEQUEKER.

Op 11 april 1968 overleed te Leuven op 67-jarige ouderdom Professor Apoteker Rafaël Dequeker. Dit bericht sloeg als een bom in de apotekerswereld in. Professor Dequeker was bij de apotekers zeer bekend en gewaardeerd en velen stonden met hem in persoonlijk contact, want hij was zeer bereidwillig en gediensig en nooit karig met zijn wijze raad. Zacht van aard, bescheiden en doorgoed was hij, maar onvermurwbaar als het om principes ging: kristen uit één stuk en Vlaming zonder compromissen, zodat moeilijkheden hem niet werden bespaard.

Hij werd geboren te Izegem op 8 november 1901, in 1925 vestigde hij zich als officina-apoteker te Roeselare. Zijn knappe geest werd spoedig opgemerkt zodat hij in 1933 tot professor benoemd werd aan de Universiteit te Leuven, waar hij de leerstoel bezette van farmacognosie, galenica, deontologie en farmaceutische wetgeving. Hij werd benoemd tot lid van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Geneeskunde van België, waarvan hij op het einde van zijn leven het voorzitterschap waarnam.

Zijn wetenschappelijke publikaties zijn vrij talrijk. Mede door het feit dat hij van zijn beroep hield interesseerde hij zich sterk voor de geschiedenis der wetenschappen. Hij was lid van de redaktieraad van *Scientiarum Historia*. Toen ter gelegenheid van de tweehonderdste verjaring van het afsterven van Andreas Dominicus Sassenus (van Zassen), apoteker en hoogleraar in de plantkunde en de scheikunde te Leuven, door de Koninklijke Vlaamse Academie voor Geneeskunde besloten werd een facsimile-uitgave te publiceren van diens werk « *Breves Animadversiones in Pharmacopaeam Bruxellensem editam anno 1702. Lovanii (1704)* », was het Dequeker die de inleiding verzorgde. Hier kweet hij zich van zijn taak, zoals in ieder van zijn geschriften: minutieus, bescheiden, betrouwbaar.

Het afsterven van Professor Dequeker brengt een leemte met zich in de intellectuele wereld van ons land; vooral bij de apotekers zal zijn nagedachtenis lang in ere gehouden worden.